

jsou držitelé individuálních licencí, za užívání radiových frekvencí, aniž stanoví zvláštní účel pro příjmy získané z tohoto poplatku, a která ve značné míře zvyšuje částku tohoto poplatku pro určenou technologii, aniž ji mění pro jinou technologii.

(¹) Úř. věst. C 134, 22.5.2010.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 17. března 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supremo Tribunal Administrativo — Portugalsko) — Strong Segurança SA v. Município de Sintra, Securitas-Serviços e Tecnologia de Segurança

(Věc C-95/10) (¹)

(„Veřejné zakázky na služby — Směrnice 2004/18/ES — Článek 47 odst. 2 — Přímý účinek — Použitelnost na služby spadající do přílohy II B směrnice“)

(2011/C 139/17)

Jednací jazyk: portugalsština

Předkládající soud

Supremo Tribunal Administrativo

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Strong Segurança SA

Žalovaný: Município de Sintra, Securitas-Serviços e Tecnologia de Segurança

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Supremo Tribunal Administrativo — Výklad článků 21, 23, čl. 35 odst. 4, čl. 47 odst. 2 a přílohy II B směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. L 134, s. 114; Zvl. vyd. 06/07, s. 132) — Hospodářské a finanční předpoklady uchazeče — Možnost hospodářského subjektu využít schopností jiných subjektů — Přímý účinek pozdě provedené směrnice

Výrok

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby nezakládá povinnost členských států použít čl. 47 odst. 2 této směrnice také na zakázky, jejichž předmětem jsou služby uvedené v příloze II B této směrnice. Tato směrnice však nebrání členským státům v tom, aby takové použití stanovily ve svých právních předpisech, případně veřejným zadavatelům v tom, aby tak učinili v dokumentaci týkající se zakázky.

(¹) Úř. věst. C 113, 1.5.2010.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 17. března 2011 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Symvoulio tis Epikrateias — Řecko) — Naftiliaki Etaireia Thasou AE (C-128/10), Amaltheia I Naftiki Etaireia (C-129/10) v. Ypourgos Emporikis Naftilias

(Spojené věci C-128/10 a C-129/10) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb služeb — Námořní kabotáž — Nařízení (EHS) č. 3577/92 — Články 1 a 4 — Předchozí správní povolení pro služby námořní kabotáže — Kontrola podmínek bezpečnosti lodí — Zachování přístavního pořádku — Povinnosti veřejné služby — Neexistence přesných a předem známých kritérií“)

(2011/C 139/18)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Symvoulio tis Epikrateias

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Naftiliaki Etaireia Thasou AE (C-128/10), Amaltheia I Naftiki Etaireia (C-129/10)

Žalovaný: Ypourgos Emporikis Naftilias

za přítomnosti: Koinopraxia Epibatikon Ochimatagogon Ploion Kavalas — Thasou (C-128/10)

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Symvoulio tis Epikrateias — Výklad článků 1, 2 a 4 nařízení Rady (EHS) č. 3577/92 ze dne 7. prosince 1992 o uplatňování zásady volného pohybu služeb v námořní dopravě v členských státech (námořní kabotáž) (Úř. věst. L 364, s. 7; Zvl. vyd. 06/02, s. 10) — Vnitrostátní právní úprava, která stanoví povinnost předchozího správního povolení pro služby námořní kabotáže — Systém umožňující kontrolu možnosti provádět spojení za podmínek bezpečnosti lodí a zachování přístavního pořádku — Neexistence přesných a předem známých kritérií

Výrok

Ustanovení článku 1 ve spojení s článkem 4 nařízení Rady (EHS) č. 3577/92 ze dne 7. prosince 1992, o uplatňování zásady volného pohybu služeb v námořní dopravě v členských státech (námořní kabotáž), je třeba vykládat tak, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, která pro služby námořní kabotáže zavádí režim předchozího povolení spočívající v tom, že se přijímají správní rozhodnutí, jimiž se ukládá povinnost dodržovat určité přístavní časy z důvodů souvisejících s bezpečností lodí a přístavním pořádkem a s povinnostmi veřejné služby, zejména v případě, kdy několik majitelů lodí má zájem o příplutí do téhož přístavu v téže době, pokud se takový režim zakládá na objektivních, nediskriminačních a předem známých kritériích. Pokud jde o správní rozhodnutí, jimiž se ukládají povinnosti